

Je buförsfärd minn förindär

OLA MÅSPERS

För en tid sedan berättade min far om en episod som jag vill delge våra läsare så jag låter väl farsgubben berätta på det språk han helst använder.

I kan full a ve nå fem äld sex år gämål, vir sulldum go a Grovum min tjynär då. Å du vet att vejän såg ju int öjt sum ann djär nu, ä va ju bar jänn grusveg so bilär knappt möttäs upå. Män, ita va ju litä fel då tjynär fikk sto inn elä vittäralvårä, å sä sulld däm öjt å go sä då, ä bi ju trätto kilometer frå Ryssum å upp a Grovum. Fast ed ä klart, man vild ju kumå fram nån gångg, så man fösät ju å krytri då.

I alla fall, i jänn åv dämda sist öjtfösbåkkär inå Jugan tar slut, då lägg si je tjyr, å lägg si precis dar bilär sku go. Å o lagd si precis tvertyvyr, å ä djick int min varkän stryk äld lock tä få upp o! Så, mon å ukän ä mer va so va min då, däm vårt å fundär um ä add vurt nå fel å on då. Män vir visstum ju att morbror Lars sulld kumå ättär min ässten å trill å ållt man suld a bort i fäbudum.

Så småningom so kam an ju då (Morbror Lars) å stanät naturligtvis, å vir pratätum bå ländj å vel um ur vir sulldum djärå då. Men, ä va ju int mer än jänn kilometer kvar upp a Grovum då, så ann fo föbi min ässten å upp i täkkti, å kam täbaks minn je drög upå torr grusä. Å i minns int um ann add sätt nå bräd upå bantjän äld ur ä va. Män ur vir foum til ä då, so vältätum vir upå eda tjyrasä upå dröjän då, så ässten fick dra doda tjyri änd upp a täkti. Män sä då vir addum kem fram, ja då räjtät si fanskapä upp å byrdå jätå!